

# РЕШЕНИЕ

№ 6779

гр. София, 30.05.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 10.05.2024 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова**

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов**  
**Елеонора Попова**

при участието на секретаря Снежана Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разглежда дело номер **1438** по описа за **2024** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на заместник – председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, подадена чрез юрк. Х., против Решение от 20.12.2023 г., постановено по НАХД № 10814/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 109 състав, с което е отменено издаденото от касатора Наказателно постановление № Р-10-137/07.07.2023 г., с което на основание чл. 221, ал. 1, т. 4, предл. първо от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) на Р. С. Ч. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 7 000 лв., за нарушение на чл. 114б, ал. 1, предл. първо, хипотеза трета, вр. ал. 2, изр. първо, предл. първо от с.з.

В жалбата са изложени съображения за неправилност на въззивното решение, поради нарушение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал .1, т. 1 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН. Оспорват се доводите на съда за допуснати процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство. Неправилно съдът е приел, че нарушението било несъставомерно от субективна страна. Изразено е и несъгласие с изводите на съда за непропорционалност на предвиденото административно наказание. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът е представляван от юрк. Х., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът – Р. С. Ч., в съдебно заседание не се явява и не е представляван. В депозирана писмена молба излага становище за неоснователност на касационното оспорване.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба и предлага първоинстанционното решение да бъде оставено в сила.

Касационната жалба, подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, в пределите на касационната проверка по чл. 218 от АПК, Административен съд - София град, VI касационен състав, намира същата за **ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

От фактическа страна съставът на въззивния съд е приел, че Р. С. Ч. е бил член от Съвета на директорите във „ВИНЗАВОД“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] притежавал над 25 % от капитала на дружеството, което било регистрирано като публично такова под № РГ-05-0175 в регистъра, воден от КФН.

На 31.10.2022г. било проведено общо събрание на акционерите на „ВИНЗАВОД“ АД, по време на което бил избран нов състав на Съвета на директорите на дружеството – Р. Ч., М. М., С. Ч. – Р.. Протоколът от общото събрание бил представен в КФН чрез единната система за предоставяне на информация по електронен път – e-Register, с вх. № 10-05-4967/31.10.2022г.

След избора на състав на Съвета на директорите, всеки от членовете, който притежавал пряко или непряко най – малко 25 % от гласовете в общото събрание на дружеството или го контролира имал задължение в срок от 7 дни от придобиване на гласовете, съответно на контрола, да декларира пред управителния орган на публичното дружество, както и пред комисията и регулирания пазар, където са допуснати до търговия акциите на дружеството, информация за юридическите лица, в които притежава пряко или непряко поне 25 на сто от гласовете в общото събрание или върху които има контрол, за юридическите лица, в чиито управителни или контролни органи участва, или чиито прокуристи са, за известните им настоящи и бъдещи сделки, за които счита, че могат да бъдат признати за заинтересовани лица. Р. Ч. обаче не представил декларацията си пред „Българска фондова борса“ АД в срок до 07.11.2022г.

По случая била инициирана проверка от контролния орган – КФН, както и била изискана информация от „БФБ“ АД за постъпили декларации от членовете на Съвета на директорите на „ВИНЗАВОД“ АД, след техния избор на проведеното на 31.10.2022г. общо събрание.

С писмо с изх. № 1033/11.11.2022г. изпълнителният директор на „БФБ“ АД уведомил Комисията, че не е постъпила декларация от Р. Ч..

За констатираното нарушение бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № Р-06-12/23.01.2023г., в който е прието за установено, че на 08.11.2022г., в [населено място], Р. Ч., в качеството си на новоизбран член на Съвета на директорите на „ВИНЗАВОД“ АД в законоустановения 7-дневен срок от избирането му за член на Съвета на директорите не е представил на регулирания пазар за ценни книжа, организиран от „Българска фондова борса“ АД, декларация по чл.114б, ал.1

ЗППЦК. Актът бил връчен непосредствено след съставянето му на жалбоподателя, който го приел без възражения.

С писмо с вх. № РГ-02-1-187/28.02.2023г. Комисията била уведомена от „БФБ“ АД, че с пощенско клеймо от 26.01.2023г. е постъпила изискуемата декларация. Уведомлението било входирано в БФБ, с вх. № 353/27.01.2023г.

След проверка на събраните доказателства заместник-председателят на Комисията за финансов надзор издал оспореното наказателно постановление № Р-10-137/07.07.2023г., с което на основание чл. 221, ал.1, т. 4, предл. първо ЗППЦК наложил на Р. С. Ч. административно наказание „глоба“ в размер на 7000 (седем хиляди) лева за извършено нарушение на чл. 114б, ал. 1, пред.първо, хип. трета вр. чл.2, изр. първо, предл. първо ЗППЦК.

За да отмени процесното наказателно постановление съставът на СРС е приел, че при издаването му е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, изразяващо се в непосочване на формата на вината в съставения АУАН, а същата била посочена единствено в издаденото НП. На следващо място съдът е приел, че доколкото нарушението е на формално извършване и неправилно е посочено, че нарушението е извършено при форма на вината – небрежност. Изложени са и мотиви, според които минимално определеното наказание – глоба, в размер на 7 000 лв., се явявало несправедливо тежко и прекомерно.

Настоящият касационен състав не споделя така изложените мотиви от решаващия състав на районния съд.

На първо място, съдържанието на акта за установяване на административно нарушение е посочено в разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 1 – 10 ЗАНН – 1. собственото, бащиното и фамилното име на съставителя и длъжността му; 2. датата на съставяне на акта; 3. датата и мястото на извършване на нарушението; 4. описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено; 5. законните разпоредби, които са нарушени; 6. собственото, бащиното и фамилното име и възрастта на нарушителя, точния му адрес и местоработата, единен граждански номер, а в случай че е чужденец - имената, точния адрес, дата на раждане, а ако има информация за това - и място на раждане, по паспорт или заместващ го документ за пътуване с посочване на номер, дата на издаване и издател на документа; 7. имената, точните адреси и датата на раждане на свидетелите; 8. обясненията или възраженията на нарушителя, ако е направил такива. 9. имената и точните адреси на лицата, които са претърпели имуществени вреди от нарушението, единен граждански номер; 10. опис на писмените материали и на иззетите вещи, ако има такива, и кому са поверени за пазене. От цитираната норма е видно, че посочването на формата на вината не е сред задължителните реквизити на АУАН. Нещо повече, със съставянето на акта за установяване на административно нарушение се повдига административнонаказателното обвинение. Лицето, срещу когото е съставен, има право да изложи своите възражения и обяснения. Едва в следващата фаза – издаване на наказателното постановление, административнонаказващият орган преценява дали са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, произнася се по въпроса за виновността на привлеченото към отговорност лице, определя наказанието. Определянето на формата на вината е дейност, която се извършва от административнонаказващия орган, а не от актосъставителя. Липсата на посочване на формата на умисъла при съставяне на АУАН не съставлява съществено нарушение на

процесуалните правила.

На следващо място, съдът е изложил съображения, че АНО неправилно е посочил формата на вината в атакуваното НП, като е приел, че нарушението е извършено при непредпазлива форма на вината – небрежност. СРС е посочил, че формалните нарушения могат да бъдат извършени само при форма на вината пряк умишъл. Неправилното посочване на формата на вината обаче в случая не променя приложимия материален закон, като възведеното нарушение остава в рамките на същата правна квалификация. От това следва, че посоченото обстоятелство не влияе върху законосъобразността на оспорваното НП и не може да бъде основание за отмяната му. В този смисъл Решение № 4145 от 21.06.2022 г. по адм. д. № 3725/2022 г. на Административен съд - София-град.

По отношение размера на наказанието, настоящият съдебен състав намира, че изводите, до които е достигнал съставът на районния съд са неправилни. Безспорно, при противоречие между национална правна норма и норма, от правото на ЕС, то следва да се приложи европейското право. Така в Решение № 5 от 14.06.2022 г. по конституционно дело № 13/2021 г. е пояснено, че Република България като член на ЕС и по смисъла на чл. 4, ал. 3 от Конституцията е обвързана от принципите на непосредствена приложимост, примат и директен ефект на правото на ЕС, и от задължението за съответстващо на правото на ЕС тълкуване на попадащите в неговото приложно поле вътрешни правни норми в изпълнение на принципа на ефективност на правото на ЕС. Според СЕС всяка държава - членка трябва да предвиди в националното законодателств административни или санкционни мерки, но такива, които не надхвърлят границите на необходимото за постигане на легитимно преследваните от закона цели (решение от 16.07.2015 г., С., С-255/14, EU:C:2015:475, т. 22). Същите следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. В този контекст съдът уточнява, че строгостта на санкциите трябва да бъде в съответствие с тежестта на наказваните с тях нарушения, като по-специално се гарантира реално възпиращ ефект и същевременно се съблюдава основният принцип на пропорционалност. Нарушението, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност на Р. Ч. засяга обществените отношения, регулирани от ЗППЦК, свързани със сигурността на търговията с ценни книжа и защита на инвеститорите в публични дружества, предлагащи ценни книжа. Публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа са търговци със специфичен статут, по отношение на които законодателят е поставил по-високи изисквания относно разкриването на информация, в т.ч. и своевременно разкриване на информация с оглед осигуряването на защита на инвеститорите в ценни книжа, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за капиталовия пазар. Предвидените в ЗППЦК санкции са съобразени с охраняваните от нормите на този закон обществени отношения и необходимостта от засилена защита на инвеститорите. Предвидената в закона санкция е от 7 000 лв. до 10 000 лв. В този ред на мисли, съгласно съображение 3 на Регламент (ЕС) 2017/1129 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 година относно проспекта, който трябва да се публикува при публично предлагане или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, и за отмяна на Директива 2003/71/ЕО, оповестяването на информация в случаи на публично предлагане на ценни книжа или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар е от съществено значение за защитата на инвеститорите, тъй като с това се премахва асиметрията на информацията между инвеститорите и емитентите. В

съображение 7 е посочено, че целта на настоящия регламент е да се гарантира защитата на инвеститорите и пазарната ефективност, като същевременно се укрепи вътрешният пазар за капитали. Осигуряването на информация, която е необходима на инвеститорите да вземат информирано инвестиционно решение в зависимост от естеството на емитента и на ценните книжа, гарантира, заедно с правилата за осъществяване на стопанска дейност, защитата на инвеститорите. Освен това тази информация представлява ефективно средство за повишаване на доверието в ценните книжа и по този начин допринася за нормалното функциониране и развитие на пазарите на ценни книжа. Публикуването на проспект е подходящият начин тази информация да се направи достъпна. Макар в процесния случай да не се касае за публикуване на проспект, в принципен план цитираните съображения изтъкват важността на информираността на потенциалните инвеститори, която от своя страна е една от целите на декларирането, съгласно чл. 114б ЗППЦК. В цитирания регламент пък са предвидени и административни санкции, чийто размер значително надвишава М. във всяка една държава членка, поради което сравнението на размера на М. в България и размера на предвидената глоба, не би могло да е адекватен аргумент и сам по себе си да обуслови непропорционалност или несправедливост на санкцията. Освен това, подобна непропорционалност никога не е била констатирана в практиката на АССГ по дела, касаещи нарушение на чл. 114б ЗППЦК.

Процесното нарушение е безспорно доказано, като по същество извършването му не се и отрича от наказаното лице. Неподаването на изискуемата декларация в предвидения срок обуславя упражнената от контролния орган компетентност да санкционира неизпълнението на правното задължение.

Следва да се отбележи, досежно основния аргумент на наказаното лице – че се касае за преизбиране, че наказуемостта и задължението за подаване на декларация не отпадат. Законът въздига в административно нарушение неизпълнението на задължението за подаване на декларация (а такова задължение Р. Ч. е имал на основание чл. 114б, ал. 1 ЗППЦК в качеството му на член на съвета на директорите на дружеството), независимо от съдържанието на тази декларация и независимо от факта, че същият е преизбран за член на Съвета на директорите на дружеството (Решение № 3291 от 15.05.2019 г. по адм. д. № 2144/2019 г. на Административен съд - София-град).

Нарушението не е представлява и маловажен случай, каквито съображения излага наказаното лице. Действително в случая се касае за формално нарушение, при което не е предвидено настъпването на каквито и да било противоправни последици. Приложението на чл. 28 от ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения (каквото е процесното), но преценката следва да бъде направена не с оглед наличието или липсата на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В разглеждания случай, нарушението е застрашило обществените отношения, свързани с провеждането на ефективен последващ контрол върху дейността на поднадзорен субект - публично дружество, като се касае за неизпълнение на задължението за подаване на декларация по чл. 114б ЗППЦК. Ето защо следва да се приеме, че обществената опасност на този пропуск се отличава с достатъчен интензитет, който изключва маловажност на нарушението.

С оглед изложеното, като е отменил издаденото НП, районният съд е постановил едно неправилно решение, подлежащо на отмяна, а процесното наказателно постановление

следва да бъде потвърдено.

Предвид основателността на касационната жалба и с оглед разпоредбите на чл. 63д, ал. 4, ал. 5 вр. ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя в полза на касатора юрисконсултско възнаграждение в размер на 160 лева за двете съдебни инстанции.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд - София, VI касационен състав,

**РЕШИ:**

ОТМЕНЯ Решение № 5926 от 20.12.2023 г., постановено по НАХД № 10814/2023 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 109 състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № Р-10-137/07.07.2023 г., издадено от заместник – председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“.

ОСЪЖДА Р. С. Ч. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Комисията за финансов надзор разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 160 (сто и шестдесет ) лева за двете съдебни инстанции.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.